Diumenge 2 (B) durant l'any

Text de l'Evangeli (*Jn* 1,35-42): L'endemà eren allí altra vegada Joan i dos dels seus deixebles; i contemplant Jesús que passava, diu: «Mireu l'Anyell de Déu» (...). Andreu, germà de Simó Pere, era un dels dos que havien sentit Joan i el seguiren. Aquest trobà primer el seu germà Simó, i li diu: «Hem trobat el Messies -que vol dir: Crist» (...).

Jesús, el Crist-Messies

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Andreu ha conviscut amb Jesús i el confessa com el Crist, el Messies. En efecte, la davallada de l'Esperit sobre Jesucrist (amb que acaba l'escena del baptisme) fou com la investidura formal de la seva missió. Els Pares de l'Església veien en aquest fet una analogia amb la unció dels reis i sacerdots d'Israel en ocupar un càrrec. La paraula "Crist-Messies" significa "Ungit".

A l'Antiga Aliança, la unció era el signe visible de la concessió dels dons requerits per a la seva tasca, de l'Esperit de Déu per a la seva missió. Per això, a Isaïes 11,2 es desenvolupa l'esperança d'un veritable "Ungit", la "unció" del qual consisteix precisament en què l'Esperit del Senyor davalla sobre ell, "esperit de ciència i discerniment, esperit de consell i valor, esperit de pietat i temor del Senyor". Després, Jesús es presentà a si mateix a la Sinagoga amb una frase similar a la del profeta (cf. Lc 4,18).

—Jesús, Vós sou "l'Ungit esperat", el nostre Rei i Sacerdot.